

UNIwersYTET
EKONOMICZNY
W POZNANIU

Biblioteka Główna Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu

Książka:

Sprawozdanie Syndykatu Polskich Eksporterów Trzody i Bydła za rok 1931. Warszawa,
1932, 10 [1] strona

Książka zdigitalizowana i udostępniona cyfrowo w ramach zadań projektu
pt. „Digitalizacja i udostępnianie online »Bibliografii gospodarki
Wielkopolski 1919-39« H. Maciejewskiej” (SONB/SP/550684/2022)

Minister
Edukacji i Nauki

Spółeczna
Odpowiedzialność
Nauki

SPRAWOZDANIE
SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW
TRZODY I BYDŁA

ZA ROK

1931

WARSZAWA

1932

~~4800~~ .11

SPRAWOZDANIE
SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW
TRZODY I BYDŁA

ZA ROK

1931

41076 III
~~4800 III~~
4

Q 1953/345/6

WŁADZE SYNDYKATU:

RADA NADZORCZA

PREZES

1. Gościcki Jerzy

WICEPREZESI

2. Jaugsch Stanisław
3. Ryniewicz Jan

CZŁONKOWIE

4. Czechnicki Antoni
5. Fromm Jan
6. Głębicki Władysław
7. Głębowicz Jan
8. Jura Albin
9. Kazoń Kazimierz
10. Kościówko Franciszek
11. Dworski Aleksander
12. Rossochacki Witold
13. Ostrowski Adam
14. Rucker Jan Dr.
15. Tomaszewski Jan
16. Witkowski Aleksy
17. Warzecha Wincenty Dr.
18. Wolinski Antoni

ZARZĄD

1. Dobrowolski Adam
2. Iwański Tadeusz
3. Janicki Czesław
4. Kazana Franciszek
5. Rudzki Maksymiljan

DYREKCJA

1. Dobrowolski Adam
2. Iwański Tadeusz
3. Dyr. Jarosław Litwinowicz

SPRAWOZDANIE

z działalności Syndykatu Polskich Eksporterów trzody i bydła za rok 1931

Trzeci rok istnienia Syndykatu Pol. Eksp. trzody i bydła przyniósł polskiemu eksportowi trzody poważne straty. Kończąc sprawozdanie za rok 1930 umieściliśmy następującą prognozę na rok 1931: „Pominąwszy korzystny narazie rozwój produkcji bekonowej, zawisły nad polskim eksportem hodowlanym ciężkie chmury, tak że przyszły rok 1931 stać będzie pod znakiem poważnych trudności i ograniczeń dla polskiego eksportu hodowlanego“.

Stwierdzić musimy, że pesymistyczne te przewidywania całkowicie się sprawdziły.

Przed omówieniem tej działalności, jaką rozwinął Syndykat w ciągu zeszłego roku, pozwalamy sobie scharakteryzować stan eksportu w ciągu ubiegłego roku.

W 1931 r. rozpoczynają się pierwsze trudności przy wywozie trzody do Austrii. Jak wiadomo po powstaniu Syndykatu w 1929 r. została zawarta z Gremium komisjonerów wiedeńskich umowa, mocą której Syndykat zobowiązał się, że ilości eksportowanej trzody do Austrii nie przekroczą cyfry 566.666 szt. Na skutek kształtowania się cen, a więc względów konunkturalnych, cyfra wywozu nie została w r. 1930 całkowicie wyczerpana, jednakże zamknięcie rynku czechosłowackiego cłami prohibicyjnymi od 15 grudnia 1930 r. oraz silny spadek cen na rynku krajowym przyczyniły się do poważnego zwiększenia eksportu w ostatnich dniach grudnia oraz na początku roku 1931, przyczem przeciętny wywóz nasz tygodniowy w pierwszych dwóch miesiącach roku 1931 był wyższy od 1/52 zagwarantowanego przez nas kontyngentu. W tych warunkach austriackie władze, dążąc do ograniczenia importu trzody zagranicznej zażądały, aby kontyngent polski był wykonywany równomiernie przez cały rok, zaś wyższe cyfry wywozu z pierwszego okresu roku były wyrównane w przeciągu miesiąca marca i kwietnia.

Na skutek tego stanowiska austriackiego następują pierwsze ograniczenia kontyngentowe, sprowadzające nasz eksport w marcu i kwietniu do ca. 7.000 szt. tygodniowo. Stan ten trwa do 15 lipca z tą zmianą, że wobec zmiany konjunktury od połowy maja niema potrzeby ograniczania naszego wywozu, gdyż i tak cyfry kontyngentu nie są całkowicie wyczerpywane. Z dniem 15 lipca sytuacja naszego eksportu trzody do Austrii ulega radykalnej zmianie i pogorszeniu. Powodem tego zjawiska jest fakt, że Polska w traktacie handlowym z Austrią korzysta z klauzuli największego uprzywilejowania, nie mając zafiskowanych stawek celnych. Z chwilą więc, gdy traktaty handlowe austriacko-jugosłowiański i austriacko-węgierski wygasły i zostały odnowione na nowych podstawach, Polska zmuszona jest ograniczyć swój wywóz do ilości wynikających z przyznanych traktatem Jugosławji i Węgrom. Cyfry te zostają protokularnie stwierdzone pomiędzy przedstawicielami obu zainteresowanych rządów. W wyniku tych zmian uzyskaliśmy możliwość eksportowania do Austrii 2.500 szt. świń tygodniowo wagi poniżej 150 kg. po cło konwencyjnym w wysokości 18 kr. zł. za 100 kg., 750 g. świń bitych po cło konwencyjnym wysokości 27 kr. zł., oraz teoretycznie możliwość wysyłania nieograniczonej ilości świń ciężkiej wagi powyżej 150 kg., wolnych od cła i świń wagi poniżej 150 kg. oraz świń bitych, opłacających cło autonomiczne w wysokości 45 kr. zł. i 70 k. zł. od 100 kg.

W zrozumieniu potrzeby utrzymania rynku wiedeńskiego oraz niedopuszczenia do gwałtownego

spadku eksportu Rada Syndykatu powzięła uchwałę, mocą której wszystkie firmy eksportowe obowiązane są wywozić poza trzodą korzystającą z cła ulgowego również trzodę opłacającą cło autonomiczne, przyczem została ustalona zasada, polegająca na tem, że na każde 100 świń żywych wyeksportowanych do Austrii, a opłacających cło ulgowe, należało wywieźć 50 szt. po cło autonomicznem oraz na każde 100 świń bitych — 25 szt. opłacających cło normalne. W tych więc warunkach od połowy lipca do połowy listopada eksport nasz do Austrii waha się w granicach około 5 do 7 tysięcy sztuk tygodniowo. Z końcem roku następują dalsze ograniczenia na skutek wprowadzenia w Austrii „Viehverkehrsstelle“, t. j. urzędu mającego za zadanie regulowanie spędów na większych targach Austrii. Rezultatem wprowadzenia „Viehverkehrsstelle“ jest uniemożliwienie wywozu trzody po cło autonomicznem, ograniczenie wywozu trzody bitej do 576 q. i sztuk grubych powyżej 150 kg. do 565 szt. oraz świń korzystających z cła ulgowego do ilości 1.630 szt. Od 15 grudnia dowóz trzody bitej i świń wagi powyżej 150 kg. zostaje również uniemożliwiony. W tych więc warunkach eksport nasz wynoszący w styczniu ubiegłego roku 68.808 szt. spada w miesiącu grudniu do 10.557 szt. Na skutek zawartej przez rząd polski umowy od 15 lutego r. b. posiada Polska uprawnienie wysyłania do Austrii 1.830 szt. świń lekkich do wagi 150 kg. po cło konwencyjnem w wysokości 18 kr. zł., 300 sztuk bitych bez ograniczenia wagi po cło autonomicznem w wysokości 27 kr. zł., oraz 100 świń tłuszczowych wagi 150 kg. wolnych od cła. Możliwość więc naszego wywozu jest na przyszłość ograniczona do wysokości ca. 100.000 szt. rocznie. Czy uda się cyfrę wywozu naszego podnieść w poważniejszych ramach, wydaje się narazie rzeczą wątpliwą. W każdym razie w tym kierunku będą szły wysiłki naszej Instytucji.

Trudności w eksporcie naszym do Austrii nie byłyby całkowicie przedstawione gdybyśmy pominieli wprowadzenie w ostatnim kwartale roku 1931 — przepisów dewizowych. Zarządzeniu temu towarzyszyło uruchomienie znanej z okresu inflacji centrali dewiz. Przyczem ilości przydzielanych dewiz na potrzeby obrotu towarowego, wynikającego z eksportu naszego do Austrii były nieproporcjonalnie małe, w stosunku do potrzeb. W tych warunkach władze Syndykatu — zwróciły się do czynników rządowych o pomoc i na skutek uchwały Międzyministerjalnej Komisji Popierania Eksportu wyasygnowano kwotę 200.000 zł. na pokrycie straty Banku Polskiego, wynikłej ze skupu szylingów austriackich. Jednocześnie Bank Polski rozpoczął pertraktacje z Osterreichischem National-Bankiem o zawarcie umowy clearingowej. Umowa ta jednakże nie doszła do skutku, a skromna w stosunku do wartości naszego eksportu kwota 200.000 zł. nie pozwoliła na prowadzenie akcji skupu dewizy austriackiej przez czas dłuższy. Eksport nasz został skazany na radzenie sobie samemu. Kurs nieoficjalny szylinga w przeciągu ostatnich miesięcy wahał się w granicach od 93 do 104 zł. za 100 szylingów, wypłacone w Wiedniu. Stanowi to zatem stratę kursową wynoszącą powyżej 20%

Pomimo tak znacznego ograniczenia dowozów polskich na rynek austriacki, ceny na tym rynku kształtowały się w ciągu zeszłego roku zniżkowo. W wielkim stopniu zmniejszone dowozy polskie zostały w części zastąpione dowozami austriackimi oraz w mniejszym stopniu węgierskimi, jugosłowiańskimi i rumuńskimi. Przyczyny tendencji zniżkowej należy szukać przede wszystkim w zmniejszeniu konsumpcji mięsa, spowodowanej przesileniem gospodarczem, a co zatem idzie zmniejszeniem siły nabywczej ludności austriackiej.

Jeżeli chodzi o eksport cieląt do Austrii, to napotkał on również na poważne trudności, a mianowicie wprowadzono w Austrii ograniczenia wagi, polegające na tem, że dozwolone były do przywozu cielęta jedynie wagi do 50 kg. Następnie ograniczenie to zostało zmniejszone do 45 kg. Dowóz bydła na targ kontumacyjny miał miejsce jedynie w początku roku i to w bardzo nikłych ilościach.

Jeżeli chodzi o rynek czechosłowacki, to jak wiadomo od 15 grudnia 1930 r. obowiązują w Czechosłowacji ruchome stawki celne, które w niektórych miesiącach doprowadziły do prawie całkowitego zahamowania eksportu trzody chlewnej do Czechosłowacji, albowiem na ogólną ilość przeszło 100.000 szt. wywiezionych w roku zeszłym przypada np. w m. lipcu 126 szt.

Silne wahania w eksporcie, jakie w przywozie do Czechosłowacji obserwujemy są wynikiem zmian konjunkturalnych i to zarówno na rynku polskim, jak i czechosłowackim. Eksport ten więc przez cały zeszły rok nie spotykał tych trudności, co eksport do Austrii, nie był bowiem ograniczany cyframi kontyngentowemi, a jedynie zbyt wysoka stawka celna stanowiła zapórę wpływającą hamująco na ten dział naszego eksportu. Powtarza się więc w stosunku do Czech ta sama sprawa, co w stosunku do Austrii, a mianowicie nie zawarowanie stawki konwencyjnej w traktacie polsko-czechosłowackim, a jedynie korzystanie z klauzuli największego uprzywilejowania, uzależnia nasz eksport od porozumień traktatowych, na które nie mamy żadnego wpływu. Dodajmy, że w roku bieżącym

sytuacja w Czechosłowacji przedstawia się o tyle gorzej, że na skutek ograniczeń dewizowych wprowadzone zostały faktycznie kontyngenty przywozowe, a to w ten sposób, że zaświadczeniami walutowymi reguluje się dowozy na rynek czeski.

Jeżeli chodzi o przyszłość, to w tym roku liczyć się należy z pewnym spadkiem eksportu naszego do Czechosłowacji w stosunku do roku ubiegłego. Powodem tego stanu rzeczy jest spadek konsumpcji mięsa w Czechosłowacji przy jednoczesnym wzroście pogłowia trzody. W tych więc warunkach jesteśmy na skutek kryzysu wyparci w wielkiej mierze z rynku czechosłowackiego.

W pierwszych trzech kwartałach roku zeszłego można było zaobserwować stały wywóz trzody bitej do Francji. Trzoda ta częściowo była bita w krajowych rzeźniach, częściowo zaś w rzeźni austriackiej Hard, jednakże ogólny prąd reglamentacji dowozów objął również i Francję, która wprowadziła ograniczenie dowozów mięsa zagranicznego. Ponieważ poza wywozem trzody stale rynek francuski obsyłany był przez baraninę pochodzenia polskiego oraz mniejsze ilości mięsa wołowego, przeto ograniczenie to dotknęło całość naszego eksportu zwierząt rzeźnych. Ograniczenie to pierwotnie było skonstruowane w ten sposób, że Francja wyznaczyła globalne sumy przywozu, nie dzieląc uprawnień przywozowych pomiędzy poszczególne kraje. Wskutek tak wytworzonej sytuacji kraje sąsiadujące z Francją mogły korzystać w znacznie większym stopniu w przeciwieństwie do Polski, która ze względu na odległe położenie jedynie w małym stopniu mogła z tych uprawnień korzystać. System nowego podziału kontyngentu nie dał się w Francji utrzymać, to też od m. listopada podzielono przywóz na poszczególne kraje. Ilości przyznane dla Polski wynoszą minimalne cyfry, a mianowicie 24 ton wieprzowiny, 25 ton wołowiny i 150 ton baraniny na pierwszy kwartał 1932. Rzecz oczywista, że ilości te w stosunku do naszych możliwości eksportowych są nieproporcjonalnie małe i że czynione są wszelkie wysiłki, aby ten stan rzeczy na naszą korzyść zmienić. Ze względu na zawarcie konwencji weterynaryjnej polsko-francuskiej, która jednakże do dnia dzisiejszego nie weszła w życie, istnieje będzie możliwość wysyłki żywych zwierząt rzeźnych, a dzięki staraniom Syndykatu udało się uzyskać tranzyt żywych zwierząt rzeźnych przez Szwajcarię, który z chwilą wejścia w życie konwencji zapewni naszym eksporterom możliwość wysyłania towarów tą drogą.

Rynek włoski jako odbiorca trzody nie wchodził w r. 1931 poważnie w rachubę, albowiem w przeciągu całego tego okresu wysłano zaledwie kilkadziesiąt sztuk. Był natomiast dość chłonnym rynkiem na bydło rogate i tu jednak panujące ogólnie prądy protekcyjnistyczne wpłynęły na wprowadzenie rozporządzenia, mocą którego ilość bydła pochodzenia zagranicznego, ubijanego w rzeźniach włoskich może wynosić tylko 15% uboju bydła krajowego. Poza to spadek cen bydła we Włoszech przy wysokich kosztach transportu i cła eksport ten zrobiły całkowicie nierentownym, tak że z końcem roku ustał on prawie całkowicie. W trosce o zabezpieczenie możliwości eksportu na ten rynek został zawarty traktat weterynaryjny polsko-włoski, który jest podstawą dla naszego eksportu do Italji.

Jako zupełnie nowy rynek otwarty dla naszego zbytu w r. 1931 możemy uważać Szwajcarię. Na skutek sprowadzenia do Polski przedstawiciela weterynaryi szwajcarskiej, celem pokazania mu stanu sanitarnego zwierząt rzeźnych w Polsce rząd szwajcarski dopuścił bydło polskie i trzodę do przywozu do Szwajcarii. Jeżeli chodzi o bydło, to wymagania konsumenta szwajcarskiego są tak wysokie, że możemy dostarczać jedynie niewielkie bardzo transporty, tak że ilość bydła do ulokowania w Szwajcarii rocznie nie przekroczy w najlepszych latach 1000 szt. W roku sprawozdawczym wywieziono zaledwie kilkanaście wagonów. Świnie dopuszczone są narazie do przywozu jedynie teoretycznie albowiem Szwajcaria importuje tylko w sezonie zimowym i to ilości zmienne z roku na rok. W r. 1931 sezon importu do Szwajcarii przeszedł przed otrzymaniem zasadniczego zezwolenia na wwóz.

W końcu zwrócić musimy uwagę na otwarte możliwości wywozu bydła, owiec i trzody chlewnej do Grecji. Próbné transporty wysłane z końcem ubiegłego roku wykazały możliwość stałego obсылania poważniejszą ilością zwierząt rzeźnych tego rynku. W jakiej mierze rynek ten zdołamy utrzymać, trudno narazie przewidzieć. Stwierdzić jedynie należy, że eksport trzody na rynek grecki może być jedynie eksportem sezonowym, w miesiącach zimowych, natomiast eksport bydła i owiec ma, mimo długotrwałego transportu, szanse stałego i poważnego rozwoju.

W roku sprawozdawczym została zawarta umowa między grupą firm polskich a Przedstawicielstwem Handlowym Sowietów w Warszawie na dostawę partji świń hodowlanych. W wyniku tej umowy zostało wysłanych przeszło 7000 szt. świń w czerwcu i lipcu r. 1931. Na marginesie tej transakcji zauważyć musimy, że wymagania stawiane przy odbiorze trzody i bardzo biurokratyczny sposób traktowania przez kontrahenta rosyjskiego czynią te transakcje nad-

zwyczajnie trudnemi i mimo pozor, nierentownemi. Rzecz oczywista, że rynek sowiecki jako taki musi być traktowany jedynie jako rynek, mający dorywcze zapotrzebowanie na pewne produkty hodowlane.

Na tle wytworzonej sytuacji działalność Syndykatu kierowana była w pierwszej mierze troską o rynek austriacki i czeskosłowacki. W tym też względzie prowadzone były 2-krotnie rozmowy delegacji Syndykatu z komisjonerami austriackimi, poczyniono szereg przedstawień Ministerstwu Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Skarbu i Spraw Zagranicznych, w Poselstwie Polskim w Wiedniu oraz miały miejsce wystąpienia przez poszczególne firmy komisjonerskie na terenie wiedeńskim. Również stały przedstawiciel Syndykatu w Wiedniu, a mianowicie Austriacko-Polska Izba Handlowa, miała za zadanie stałe pilnowanie i przeprowadzanie dezyderatów naszego eksportu na terenie austriackim. Wystąpienia Syndykatu, czyto na terenie austriackim, czyto czeskim, o ile nie doprowadziły do przeprowadzenia naszych postulatów w tej formie, w jakiej chcieliśmy, były jednakże pewnego rodzaju złagodzeniem wytworzonej sytuacji. W warunkach, kiedy nawet Rządowi polskiemu nie udało się, mimo poważnych wysiłków i ofiar, utrzymać naszego stanu posiadania, składanie winy na Syndykat byłoby wnioskiem niesłusznym i niczem nieuzasadnionym.

W trosce o nowe rynki zbytu działalność Syndykatu przejawiała się udziałem przy zawieraniu umów weterynaryjnych z Francją i Włochami, w pertraktacjach z czynnikami szwajcarskimi o tranzyt, w wystąpieniach do rządu Polskiego o wprowadzenie zwrotu cła na mięso, który to zwrot cła został wprowadzony z dniem 28 sierpnia 1931 r. oraz w szeregu wystąpień do Międzyministerjalnej Komisji Popierania Eksportu dla przyznania odszkodowań za poniesione straty przy eksporcie na rynki pionierskie.

Akcja informowania władz rządowych, społeczeństwa i członków naszych o stanie rynku i różnych sprawach, związanych z eksportem, handlem i przetwórstwem zwierząt rzeźnych i produktów uboju, prowadzona była przez Syndykat w szeregu memorjałów i przedstawień ustnych, składanych w Ministerstwach Przemysłu i Handlu, Rolnictwa, Skarbu i Spraw Zagranicznych w szeregu artykułów, wywiadów i wzmianek w prasie codziennej oraz w wydawanym przez nas tygodniku Przegląd Mięsny. Strona redakcyjna czasopisma tego, prowadzona była przez p. dyr. Litwinowicza z wielkim nakładem energii i poświęcenia zupełnie bezinteresownie. Wszystkie aktualne sprawy obchodzące nasz eksport zostały w piśmie tem poruszone.

Stosownie do wskazówek udzielonych przez Walne Zgromadzenie w dniu 30 kwietnia 1931 r. władze Syndykatu przystąpiły do prac, mających na celu przekształcenie Syndykatu ze spółki z ograniczoną poręką na Związek — Stowarzyszenie Zarejestrowane. Prace te prowadzone od połowy roku zeszłego, przez wyłonioną przez Radę Nadzorczą Komisję Reorganizacyjną doprowadziły do opracowania nowego Statutu pod nazwą „Polski Związek Eksporterów Zwierząt Rzeźnych i Produktów Uboju“ Statut ten po uzgodnieniu z organizacjami rolniczymi oraz Ministerstwami Gospodarczymi został zatwierdzony przez Komisarjat Rządu. Na podstawie Statutu tego miało się odbyć w dniu 20 grudnia 1931 r. Walne Zgromadzenie, na skutek jednak zaszłych komplikacji termin ten został odłożony na później. W obecnym stanie rzeczy wskutek niezadowolenia części firm eksportowych z niektórych postanowień nowego Statutu ma Komisja w rozszerzonym składzie zastanowić się nad ewentualną o niecznością zaprowadzenia pewnych zmian.

Jeżeli chodzi o działalność biura Syndykatu, to obejmowała ona tak jak i w poprzednich latach wykonywanie rozdziału certyfikatów według planu ustalonego przez Komisję Rozdzielczą oraz kontrolę nad całą wychodzącą z Polski trzodą. Pozatem zorganizowano w ciągu roku zeszłego sekcję eksportu bydła rogatego, cieląt i baraniny, tak że kontrola nad tymi artykułami została również przez biura Syndykatu ujęta. Również wprowadzono tak jak i w latach ubiegłych reklamację frachtów przewozowych oraz załatwiono cały szereg reklamacyj kolejowych i podatkowych na zlecenie poszczególnych PP. Eksporterów.

Od połowy roku ubiegłego zostało ustanowione stanowisko Inspektora standaryzacyjnego przy Państwowym Instytucie Eksportowym, którego zadaniem jest kontrola nad jakością wywożonych z Polski produktów mięsnych. Koszta kontroli w roku ubiegłym pokrywał Syndykat.

BILANS za 1931 r.

STAN CZYNNY

Kasa		23.880.43
Banki		194.394.44
Dłużnicy: komisjonerzy	17.006.41	
" różni	<u>76.819.17</u>	93.825.58
Ruchomości		15.337.76

STAN BIERNY

Udziały	210.000.—
Wierzyciele	36.256.65
Nadwyżka z lat poprzednich .	4.812.68
Dywidenda	12.137.50
Fundusz Rezerwowy	28.709.02
" Amortyzacyjny	267.25
Sumy przechodnie	21.489.—
Nadwyżka	13.766.11

327.438.21

327.438.21

Rachunek wpływów i wydatków za 1931 rok.

Koszty podróży i posiedzenia Rady Nadzorc.	19.118.—
„ „ „ Zarządu . . .	43.419.—
„ „ „ Komisji Kontr. . .	1.984.—
„ „ zagranicznych	54.286.10
Druki, materiały piśmienne i inne	20.711.07
Telefony, depesze i portorja	20.457.03
Czynsz za lokal, opał i światło	28.389.88
Prasa i wydawnictwa	7.479.42
Płace urzędników i dyrekcji	125.628.92
Wydatki reprezentacyjne	8.341.55
Podatek od uposaż. i świadc. społeczne	20.751.89
Podatek obrotowy i stemplowy	25.774.15
Kontrola eksportu	12.729.99
Subwencja: na Austr.-Pol. Izbę Wiedeń	17 130.47
„ „ „Przegląd Mięсны“	26.570.24
„ „ hodowlę Zw. Organ. Rol. R. P.	29.466.80
Odpisano na amortyzację	153,37
Nadwyżka	13.766.11

476.157.99

Prowizja od obrotów eksporterów	238.519.45
Opłaty manipulacyjne	199.589.88
Procenty bankowe i premje	38.048.66

476.157.99

Dyrekcja:
Dobrowolski Adam
Iwański Tadeusz

Główny buchalter:
Wacław Lipnicki

WYKAZ EKSPORTERÓW TRZODY

(FIRMY ZAREJESTROWANE)

1. Baranowie Bracia i Sp., Lesko
2. „Bos“, Kraków
3. „Bacon-Export“, Bydgoszcz
4. „Caro-Export“, Poznań
5. Chróścicki Jan, Warszawa
6. „Ciałowicz & Belczyński“, Słomniki
7. Czechnicy & Bracia Kraus — Rzeszów
8. „Eksport“, Czortków
9. Eksportowy Handel Trzodą Chlewną, Tarnopol
10. Eksportowa Sp. Trzody „Sz. Chrzaszcz i Sp.“ —
Lwów
11. Głębiccy Bracia — Puławy
12. Handel Bydła i Nierogaczny — Mysłowice
13. Hein Albert i Sp. — Rożyszcze
14. Imeksport trzody chlewnej i bydła — Przeworsk
15. Janoschka Augustyn, Katowice
16. Jaugsch Stanisław, Toruń
17. „Jodemka“, Kościan
18. Karczewska Spółka Eksportowa — Warszawa
19. Kościówko Franciszek i Sp. — Rohatyn
20. Kopeccy Bracia — Sanok
21. Krajowa Centr. Kooperat. zbytu trzody — Lwów
22. Królikiewicz Józef i Sp. — Wojnicz
23. „Kresy“ — Jezierzany k/Czortkowa
24. Kazana Franciszek i Sp. — Mielec
25. Lang Adam i Sp. — Rohatyn
26. „Lublin-Export“ — Lublin
27. Lubelski Zw. Spółdz. zbytu trzody — Lublin
28. „Łupicki Józef i Sp. — Bóbrka
29. „Merkur“ — Leszno
30. Moskwa Fr., Kucharski i Sp. — Rzeszów
31. Moskwowie & Czarnik — Czudec
32. „Moskwa & Dzwonik“ — Brzeżany
33. „Nad Bugiem“ — Sokal
34. Okoński Karol i Sp. — Trembowła
35. Pawłowicz Jan i Sp. — Przemyśl
36. „Podkarpacie“ — Stanisławów
37. „Podole“ — Buczac
38. „Polexport“ — Chełm Lubelski
39. Podłowski Adolf i Sp. — Złoczów
40. Radomska Spółka Eksportowa — Radom
41. Rybicki, Krzemiński i Sp. — Brzesko
42. Rudzki Bracia i Sp. — Król. Hnta
43. Ryniewiczze Bracia — Lwów
44. Rzyński Emil i Sp. — Sądowa Wisznia
45. Sokalski Grzegorz i Syn — Jezierzany
46. Spółdz. zbytu trzody i przetw. mięsnych —
Lwów
47. Spółdzielcza Przetwórnia Mięsna—Wołkowysk
48. Stąpor Ludwik i Sp. — Leżajsk
49. Spółka Eksporterów trzody — Tuchów
50. Spółdz. zbytu bydła „Viehzentrale — Poznań
51. Szeloch Feliks i Sp. — Ostrowiec Kiel.
52. „Unja“ — Chodorów
53. Warzecha Wincenty i Sp. — Grybów
54. Zaremba Saturnin i Sp. — Kołomyja
55. „Zhoda“ — Grzymałów
56. „Zgoda“ — Sanok
57. Zjedn. Kupców i Eksport. Nierogaczny —
Jarosław
58. Zamojsko-Komarowska Spółka Eksportowa
„W. Olszewski i Sp.“ — Zamość

Stosunek miesięczny w roku 1931

	Styczeń	Luty	Marzec	Kwiecień	Maj	Czerwiec	Lipiec	Sierpień	Wrzesień	Październik	Listopad	Grudzień
<u>Małopolska</u>												
Austrja	35.004	20.232	15.211	18.582	27.686	28.106	21.474	14.088	11.045	12.483	10.959	5.896
Czechosł.	9.385	6.338	6.082	1.056	1.291	503	126	4.537	2.090	5.060	7.147	1.522
<u>Wielkopolska</u>												
Austrja	11.265	7.168	4.719	5.438	7.852	8.283	6.315	5.795	4.753	4.731	4.096	1.232
Czechosł.	3.153	4.041	2.863	1.133	2.926	1.097	—	4.084	3.180	6.245	4.958	879
<u>Kongresówka</u>												
Austrja	18.962	13.346	10.704	10.580	13.894	10.538	5.464	5.909	5.520	5.982	8.872	2.777
Czechosł.	2.231	2.242	1.406	498	—	130	—	675	372	1.648	2.900	1.846
<u>Śląsk</u>												
Austrja	1.834	960	634	430	741	578	529	450	455	368	638	112
Czechosł.	581	—	—	—	—	215	—	2.370	2.245	2.150	1.171	—

Stosunek procentowy

<u>Małopolska</u>												
Austrja	52,2 %	48,5 %	48,6 %	53 %	55,2 %	59,2 %	63,5 %	53,7 %	50,7 %	52,9 %	44,6 %	58,9 %
Czechosł.	61,2 „	50,2 „	58,7 „	39,3 „	30,6 „	25,9 „	100 „	38,9 „	26,5 „	33,5 „	44,2 „	35,3 „
Ogól. stos.	53,9 „	48,9 „	51,2 „	52,1 „	53,3 „	57,8 „	63,7 „	49,1 „	44,3 „	45,4 „	44,4 „	51,8 „
<u>Wielkopolska</u>												
Austrja	16,8 „	17,2 „	15,1 „	15,5 „	15,6 „	17,4 „	18,7 „	22,1 „	21,8 „	20,1 „	16,7 „	12,3 „
Czechosł.	20,5 „	32 „	27,7 „	42,2 „	69,4 „	56,5 „	—	35 „	40,3 „	41,3 „	30,7 „	20,4 „
Ogól. stos.	17,5 „	20,6 „	18,2 „	17,4 „	19,8 „	19 „	18,6 „	26,1 „	26,8 „	28,4 „	22,2 „	14,7 „
<u>Kongresówka</u>												
Austrja	28,3 „	32 „	34,2 „	30,2 „	7,7 „	22,2 „	16,2 „	22,5 „	25,4 „	25,4 „	36,1 „	27,7 „
Czechosł.	14,5 „	17,8 „	13,6 „	18,5 „	—	6,7 „	—	5,8 „	4,7 „	10,9 „	17,9 „	42,8 „
Ogól. stos.	25,7 „	28,7 „	29,1 „	29,4 „	25,5 „	21,6 „	16,1 „	17,4 „	19,9 „	19,7 „	28,9 „	32,3 „
<u>Śląsk</u>												
Austrja	2,7 „	2,3 „	2,1 „	1,3 „	1,5 „	1,2 „	1,6 „	1,7 „	2,1 „	1,6 „	2,6 „	1,1 „
Czechosł.	3,8 „	— „	— „	— „	— „	11 „	— „	20,3 „	28,5 „	14,3 „	7,2 „	1,5 „
Ogól. stos.	2,9 „	1,8 „	1,5 „	1,1 „	1,4 „	1,6 „	1,6 „	7,4 „	9 „	6,5 „	4,5 „	1,2 „

Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu
BIBLIOTEKA GŁÓWNA

41076 / 1931

AE00365970